

AUKŠTŲN GYVENIMO LAIPTAIS

Judita Stankutė

Plungės Mykolo Oginskio meno mokykla, Lietuva

Su Plungės technologijų ir verslo mokyklos direktoriumi Audriumi Misiūnu kalbasi žurnalo redakcinės kolegijos narė Judita Stankutė. Tai mokykla, kurioje norinčiųjų mokytis netrūksta.

Plungės technologijų ir verslo mokyklai Audrius Misiūnas vadovauja jau šešerius metus. Sako „jau“, nes mano, kad tai nemažas laiko tarpas ir reikšmingas asmeninės karjeros etapas. Baigęs tuometinį Vilniaus pedagoginį institutą kurį laiką mokytojavo, paskui dirbo verslo įmonėje, savivaldos struktūrose. Klaipėdos universitete įgijo antrąjį aukštojo mokslo diplomą. Tai leido sukaupti įvairialypę patirtį ir vadybinį suvokimą. Grįždamas „atgal“ į švietimo sistemą visa tai parsinešė su savimi ir sujungė su tuometiniais mokyklos pasiekimais, darbuotojų kvalifikacija. Tokia sintezė leido atlikti šuolį pirmyn. Direktorių pagrįstai teigia, kad mokykla yra lyderė regione ir pagal įvairius vertinimo rodiklius ir pagal populiarumą. Norinčiųjų mokytis pastaraisiais metais mokykloje netrūksta.

Kaip buvo įkurta mokykla? Papasakokite apie ją, jos istoriją.

1987 metų rugsėjo 1 dieną Plungėje duris atvėrė nauja profesinė mokykla – 98 PTM. Po keleto metų ji buvo pavadinta Žemės ūkio, o dar po kelerių – Žemės ūkio ir verslo. 2009-aisiais reorganizavomės į Plungės technologijų ir verslo mokyklą. Šiomet švęsime mokyklos 25-metį. Per tą laiką Lietuvos, o pastaraisiais metais ir kitų ES šalių ūkį papildė apie 4 tūkstančius mokyklos absolventų.

Kaip pasikeitė mokymo procesas šioje mokykloje pradėjus Jums vadovauti?

Akreditavome vidurinio ugdymo programą. Įsteigėme gimnazijos skyrių. Paprasčiau sakan, mūsų mokyklą baigę mokiniai turi galimybę įgyti vidurinį išsilavinimą kaip ir bendrojo lavinimo gimnazijose.

Dalyvaudami projektinėje veikloje, atnaujinome ir modernizavome profesinio mokymo kabinetus ir laboratorijas. Jąs aprūpinome nauja technika, įrankiais ir technologijomis.

Šis procesas tęsiasi. Šiais metais pradėjome kurti sektorinį profesinio mokymo centrą, kuriame įgūdžius lavinti ir kvalifikaciją kelti galės ne tik mūsų mokyklos moksleiviai, bet ir

kitų regiono mokymo įstaigų mokiniai, įmonių darbuotojai, ūkininkai. Suintensyvinome neformalųjį ugdymą, atgaivinome mokinių savivaldą, palaikome glaudžius santykius su verslo įmonėmis, darbdaviais. Šios priemonės leidžia paruošti aukštesnės kvalifikacijos darbuotojus, galinčius greičiau prisitaikyti darbo rinkoje, siekti tolimesnės karjeros. Bet svarbiausia laikome žmogiškųjų savybių ugdymą. Mūsų mokyklos kredo ir savotiškas šūkis yra „Aukštyn gyvenimo laiptais“.

Kaip manote, ar Lietuvoje užtenka tokio tipo mokyklų, ar jų reikėtų daugiau?

Vakarų Europoje, Skandinavijos šalyse tokio tipo mokyklos, kuriose galima įsigyti bendrąjį lavinimą ir kokią nors profesiją, yra labai populiarios. Baigę tokias mokyklas jaunuoliai keliauja, dirba ar mokosi, tiesiog ieško savojo kelio, modeliuoja karjerą. Pas mus nemažai mokinių ir jų tėvų į panašias mokyklas žiūri gana skeptiškai. Matyt, tai ankstesnių laikų „profkės“ stereotipas. Mano nuomone, šiandien Lietuvoje yra keletas tokių mokyklų, atitinkančių ar netgi pralenkiančių europinius standartus. Aišku, sparčiai mažėjant mokinių skaičiui Lietuvoje profesinių mokyklų tinklo plėtra netikslinga. Greičiau vyks atvirkštinis procesas. Ir išlikti turėtų modernios, tvarkingos, patrauklios profesinio mokymo įstaigos.

Ar reaguojate į rinkos svyravimus, kai atsiranda poreikis kitokių specialybių, nei jūs ruošiate?

Rinką stebime ir stengiamės reaguoti į visus jos pokyčius. Programų ruošti įvairių specialybių darbuotojus turime pakankamai. Be to, kasmet paruošiam po 2 naujas programas, atsižvelgdami į besikeičiančią darbo jėgos paklausą. Žinoma, turime įvertinti ir savo galimybes t. y. kokias turime laboratorijas, įrangą ir specialistus mokyti tam tikros profesijos.

Ar jūsų mokyklos mokiniai dalyvauja įvairiose olimpiadose, varžybose? Papasakokite apie neformalųjį ugdymą mokykloje?

Mokykloje veikia 15 neformaliojo ugdymo būrelių. Šokių, dainavimo, įvairių sporto šakų. Stengiamės įtraukti į būrelius kuo daugiau mokinių. Geriausiai sekasi sportuoti. Esame daugkartiniai Lietuvos profesinių mokyklų čempionai ir prizininkai šachmatų, stalo teniso, futbolo, krepšinio varžybose.

Kokius projektus vykdote ir kokią įtaką jie turi mokinių ugdymui?

Projektinė veikla pas mus intensyvi. Turime įsteigę Vystymo skyrių. Jo darbuotojai užsiima projektų rašymu, vykdymu. Atlikome pagrindinio mokyklos korpuso renovaciją, dalinę bendrabučių, praktinio mokymo korpusų renovaciją. Kaip minėjau, apsirūpinome įvairia teorinio ir praktinio mokymo įranga. Per pastaruosius 5 metus į mokyklos pastatus ir infrastruktūrą pavyko investuoti apie 10 mln. litų projektinių lėšų.

Aktyviai dalyvaujame vadinamuosiuose „minkštuose“ projektuose. Daugiausia tai mokinių ir mokytojų stažuotės užsienyje, mainų programos ir pan. Vien per pastaruosius dvejus metus mūsų mokiniai ir mokytojai stažavosi ar atliko praktiką Vokietijoje, Portugalijoje, Ispanijoje, Maltoje, Prancūzijoje, Italijoje. Neseniai grįžo iš Turkijos. Bendravimas praplečia akiratį, įgyjama daugiau patirties, kompetencijų.

Su kokia motyvacija mokiniai renkasi šią mokyklą?

Mes stengiamės, kad mokiniams sutaptų du pagrindiniai tikslai – įgyti reikalingą profesiją ir turėti geras, patrauklias mokymosi sąlygas. Apklausos rodo, kad tai pavyksta pasiekti.

Ko palinkėtumėte žurnalo skaitytojams?

Kaip suprantu, žurnalo skaitytojai yra išsilavinę ir intelektualūs žmonės. Todėl standartiškai ir banaliai palinkėti neužtenka. Palinkėčiau taip – mylėkite savo darbą, vertinkite savo pašaukimą, didžiukitės savo pasiekimais ir niekada nepraraskite tikėjimo savo veiklos prasmingumu. Į švietimo prižiūrimą dirvą įbertas grūdas tikrąjį derlių duoda po daugelio metų.

Kalbėjosi Judita Stankutė